

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Solida, Verboqve Dei Et Libro Concordiae Christianæ
congrua Decisio, Qvatvor Illorvm Inter Aliqvos Theologos
Augustanæ Confessionis, Nuperrime Controversorum
Capitum Principaliorum, de verâ ...**

Johann Georg <I., Sachsen, Kurfürst>

Lipsiæ?, [ca. 1624]

Antithesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32961

ANTITHESIS.

Cæterum, quemadmodum veram & genuinam, & solidam sententiam, VERBO DEI undiquaque consonam, avidè arripimus; ita quoque non minus omni studio nitimur, ut caveamus nobis ab omni erroneo dogmate, quod vel jam de quarto hoc capite extat, vel imposterum spargi posset.

Exempli gratiâ:

1. Erroneum est statuere, quòd Christus totus secundum utramque naturam se evacuarit. In divina enim natura, nec transmutatio, nec exinanitio ulla locum habet: cum DEUS in natura sua maneat, sicut est, Psalm. 102. vers. 28. Planè igitur erroneum est, quòd divinitas ullo modo, vel ulla ratione, se evacuarit. Si enim se evacuasset; utique immutabilis non mansisset, cum tamè ulla μεταβολή, vel παγελλαγή, apud DEUM sit, Jacob. 1. v. 17.

2. Plane erroneum est, dicere, quòd divinitas sit passa: Filius quidem DEI passus est, & profudit ipse Deus sanguinem suum, Dominus gloriæ crucifixus, & Jehovah ipse transfixus est; non verò secundum divinitatem, sed tantum juxta humanam naturam. Unde S. Petrus disertè ait: *Christum juxta carnem mortificationem,* (*συνὰ τοῦ θένου σαρκί.*) 1. Petr. 3. vers. 18. & *passum CARNE* pro nobis, 1. Petr. 4. v. 1.

3. Omnino erroneum est, docere, quòd Christus secundum

De Statu Exinanitionis

cundum carnem plenaria usurpatione majestatis suæ in statu Exinanitionis, se non abdicarit, vel eatenus evacuaret. Hac enim ratione statui humiliationis plurimum derogaretur. Nec alia conditio Christi facta esset in statu Exaltationis, quam in statu Exinanitionis fuit. Cum tamen B. Apostolus utrumque statum ab invicem plurimum discernat, Phil, 2. v. 8, & 9.

4. Penitus erroneum est, quod Christus, non obstante liberrima *κένωσις*, vel evacuatione, in ipsa nihilominus morte, cœlum & terram, secundum humanam quoque naturam, omnipræsentem rexerit. Adversatur hoc è diametro formæ servili, quam sponte Christus suscepit, Philippens. 2. vers. 2. & cuius respectu plenariam gubernationem secundum carnem usque ad Exaltationem & sessionem ad dexteram Dei, distulit, Ephes. 4. vers. 20, & 21.

5. Prorsus erroneum est, si statuitur, nisi regimen universale in statu Exinanitionis secundum humanam naturam concedatur, Nestorianam inde sequi Personæ CHRISTI divulsionem. Neque enim persona divellitur, vel Nestoriano modo docetur, licet aliquid de tota quidem persona, non tamen secundum utramque naturam, sed secundum unam tantum dicatur. Nam in primo genere communicationis idiomatum, ipsa Scriptura sic loqui solet; uti supra ex Petro,

1. E.

1. Epistol. cap. 3. vers. 18. & capit. 4. vers. 1. allegavimus. Apud Beatum quoque Paulum similia reperiuntur loca, quando de tota persona affirmat, *Quod Filius Dei natus sit ex semine David*, & tamen restrictionem istam addit: *καρνα ὄντα*, SECUNDUM CARNEM. Ita quoque, cum ait, *Christum esse ex Patribus*, & tamen statim adjicit: *Quantum attinet ad carnem*, Roman. 9. vers. 5. Eadem planè ratio est, cum aliquid de tota CHRISTI persona dicitur, quod tamen juxta solam divinam naturam, utpote *ἰδιόμα* illius, intelligi debet. Exempli gratia: cum CHRISTUS inquit, Johan. 6. vers. 62. *Videbitis Filium hominis ascendentem eo, ubi prius fuit*. Hic utique sermo est de tota CHRISTI persona, & tamen certissimum quoque, juxta solam naturam divinam, CHRISTUM antea in cælis fuisse, (nimisrum antequam incarnaretur,) quò se jam secundum humanam naturam visibiliter ascensurum, testatur. Non igitur Nestoriana divulsio Personæ sequitur, si idiomatica naturarum discernuntur. Nestorianismum autem valde sapit, si quid de natura una dicitur, & illud ipsum de tota persona negatur; quæ tamen ab altera naturarum nomen habet. Utpote cum Zwinglius scribit, humanitatem CHRISTI esse passam, nec tamen concedit, ipsum DEI Filium esse passum.

6. Erroneum planè est, docere, quòd Christus in statu exinanitionis secundum carnem, tantum occultaverit

verit gloriam suam coram hominibus, nec illam videri, aut palpari, permiserit: Interim eam ipsam gloriam in universali regimine, realiter & incessanter usurpavit. Ludificatio hoc foret & mera *phantasia*; cum tamen Dominus *verè* servus fuerit, & ut servum, realiter, ac ipso opere, coram Deo etiam, se exhibuerit, uti Esaias perspicue innuit, cap. 53. vers. 4.

7. Erroneum totum est, quòd Christus in statu humiliationis nihil secundum divinitatem suam egerit, quod non simul secundum humanitatem quoque ab ipso factum sit. Hac enim ratione exinanitio **CHRISTI** secundum carnem penitus tolleretur, contra doctrinam Apostoli, Philippens. 2. vers. 7.
8. Omnibus numeris erroneum est, dicere, quod Christus, in profundissima etiam humiliatione & exinanitione, secundum carnem nihilominus plenariam gubernationem & usurpationem maiestatis ac gloriæ suæ undiquaque retinuerit. Hac enim ratione supervacaneum fuisset, Ipsum, post exantlatam passionem, demum à Deo gloria & honore coronari, Dominumque super omnia opera manuum eius constitui, & omnia pedibus ejus subiici, Psalm. 8. vers. 7.
9. Absolute erroneum est, quòd Christus tantum coram hominibus se exinaniverit, non autem revera coram Ipso Domino Deo. Aliud enim manifeste patet

Christi Iesu.

patet ex oratione Christi, Johann. 17. vers. 5. Ubi
Christus sic suspiravit: PATER, CLARIFICA
ME APUD TE IPSUM *ea claritate, quam apud TE*
habui, ante initium mundi. Quod si igitur Christus o-
ravat, coram Deo ipso, vel apud Deum ipsum, clari-
ficari; & verò secundum solam naturam humanam
sic precatus est in statu Exinanitionis, utique irre-
fragabiliter sequitur, quòd claritate hac, quam ha-
buit, etiam coram Deo Patre cœlesti se evacuarit,
alioquin petere non potuisset: clarifica me apud
TE IPSUM,

10. Per omnia erroneum est, quòd Exinanitio, de qua
B. Paulus agit, nihil aliud sit, quam humiliatio, &
quod vocula *ἐνέτωσεν*, non *ἐνέτωσεν*, sicut sonat, sed tro-
pice, vel figurate, intelligenda sit. Nulla enim, & ne
minima quidem urgens, aut evidens necessitas hic
est, quæ nos adigat, ut à clara & perspicua litera, sen-
su quæ literaliter recedamus: præsertim cùm loca plura
παρέλληλα in Scriptura Sacra reperiantur.

Cum quæ nulla ex rejectis istis Antithesibus in sacris
Bibliis, vel receptis nostris Symbolicis Confessionibus,
reperiatur: Idcirco ex nostris quoque Ecclesiis & Scholis
Evangelicis merito profligantur, ne quis eas, vel propo-
nat, vel propugnare contendat, Atque hæc de quarto et-
iam capite dicta sufficiant.

Faxit Pater omnis gratiæ & misericor-
diæ, ut Verbum Ejus sanctum purè & sin-
cere

fo De Stātu Exinanit. Christi Iesu.

cerè in toto orbe Christiano, præsertim au-
tem incluto hoc Saxonix Electoratu, inpo-
sterum quoque annuncietur, & usque ad
gloriosum adventum Filii sui unigeniti,
Domini nostri Iesu Christi, illibatum con-
servetur : propter sanctissimi nominis sui
gloriam, & nostrum omnium salutem
sempiternam: Amen,
Amen.

Annue hic, ô dulcissime Do-
mine IESU CHRISTE,
Amen!

F I N I S.